

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

64. திருவார்த்தை

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: நட்பாடை (நாட்டை)

திருச்சிற்றம்பலம்

*புண்ணியர் பூதியர் பூதநாதர் —என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் திருவார்த்தையைத் தழுவியது.

Devaram

திரு ஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம் (Sambandar)

புண்ணியர் பூதியர் பூதநாதர் புடைபடு வார்தம் மனத்தார்திங்கட்
கண்ணிய ரென்றென்று காதலாளர் கைதொழு தேத்த விருந்தவூராம்
விண்ணுயர் மாளிகை மாடவீதி விரைகமழ் சோலை சுலாவியெங்கும்
பண்ணியல் பாடல றாதவாவூர்ப் பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே.

திருப்புவனூர்சென்று வணங்கிய திருஞானசம்பந்தர் , சிவனடியார்கள் பலர்
ஏத்தொலியெடுப்ப , மிகப்பழம்பதியாகிய ஆவூரையடைந்தார்கள் . பசுபதீச்சரத்தை
வணங்கி இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள் .

Tiruvachagam

திருவார்த்தை (Manikavasagar)

மாதிவர் பாகன் மறைப யின்ற

வாசகன் மாமலர் மேய சோதி

கோதில் பரங்கரு ணையடி யார்

குலாவுநீ திகுண மாக நல்கும்

போதலர் சோலைப் பெருந்து றையெம்

புண்ணியன் மண்ணிடை வந்திழிந்ந்

தாதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த

அருளறி வார்எம் பிரானா வாரே.

அறிவித்தன்புறுதல்

வார்த்தை - நிகழ்ச்சி. இது, வர்த்தித்தல், வர்த்தமானம் என்பன போல்வது.

நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் சொல்லும் ஆகுபெயரால், 'வார்த்தை' எனப்படும்.

இறைவனது அருள் நிகழ்ச்சிகளை அருளிச்செய்த பாடல்களின் தொகுதியாதலின்,

இது, 'திருவார்த்தை' எனப்பட்டது. இவ்வருள் நிகழ்ச்சியது பெருமையை யாவரும்

அறியு மாற்றால் எடுத்துச் சொல்லுதல், அடிகளது அன்பின் பெருக்காலாத லின்,

இதற்கு, 'அறிவித்தன்புறுதல்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது,

திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில்

காணப்படுவது. இஃது, அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது எனக் கொள்வர். எனினும்,

எண்சீரடி விருத்தத்தால் ஆயதெனவே வேண்டும். சிலவிடத்து இரு மாச்சீர்கட்கு

ஈடாக ஒரு விளங்காய்ச்சீர் நிற்கின்றது. சில இடங்களில் உயிரளபெடை

ஒற்றளபெடைகள் கொள்ளற்பாலன.

Ramana Sannidhi Murai

657. ஈமப் புறங்காட்டுள் ஏம்பலாய்த்தொக்கு
ஈண்டிய கூளிக் குழாத்திடைநள்
ளியாமத்து ளரியேந்தி ஆடும்பிரான்
இறையோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
கேழமத் திருநாட்டுச் செல்வம்எல்லாம்
சேவிப்போர் சிந்தையில் சேர்க்கும்வள்ளல்
ஈமப் பதத்தில் இறந்தமனத்து
இயல்பறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 1
658. குடிகேடு இயற்றும் கொடுமைமீக்கர்
குடில மனஐந் தலைஅரவை
இடியேறு எனக்கொல் னறுழ்வலியான்
இறையோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
கடிசேர் கமலத்து அயன்முதலாம்
கடவுள ரானும்தான் காண்பரியான்
அடியேன் இதயத்து அடைந்துஅமர்ந்த
அழகுஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 2
659. கெடிக்கடை முன்றில் கறங்கஉடன்
கிடந்துஅதிர் மும்முர சின்னலியான்
இடிக்கிடை யாஅர விற்பணியான்
இறையோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
குடிக்குடை யோன்கொடுங் குற்றமெல்லாம்
குணமெனக் கொண்டு கொளுங்களியான்
அடிக்கடை யோங்களை யாண்டு உகந்த
அருளறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 3
660. பொறியறு சூத்திரப் பாவைபோலப்
புடைபெய ராமையென் புந்தியைஅன்று
எறியறு வான்விழி வீரப்பிரான்
இறையோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
செறிவுறு சின்மயச் செம்பொருளான்
ஜீவர்கள் செய்வினை தேர்கரியாப்
பிறிவற வெங்கணுந் தோய்ந்துநிற்கும்
பெட்பறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 4
661. ஊனே உயிரே உறுபொருளே
உள்ளம் உவந்துறக் கொள்ளைகொண்டான்
யானே யெனதே யெனைக்கெடுத்தான்
இறையோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
வானே நிலனே யறிவரியான்

வண்ண வடிவிலாத் தன்னந்தனித்
தானே யனைத்துமாந் தத்துவத்தின்
சதுரறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 5

662. பளிங்கு நிகர்ப்ப வளங்குலவும்
படிவம் படைத்த பரம்பொருளான்
விளங்குமெய்க்ஞ் ஞான விழியுடையான்
விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
உளங்குலை வுற்றுஅடிக்கு உம்பரெல்லாம்
ஓல மிடவிடம் உண்டிருண்ட
களங்கம் பதினெண் கணங்கைதொழுங்
கணக்கறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 6

663. முழுத்த மதிக்குடை முவுலகும்
முற்றக் கவித்தர சாளும்பிரான்
விழுத்தமெய்க்ஞ் ஞான விநோதனெம்மான்
விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
கொழுத்த கடுந்திறல் கூற்றுவன்செய்
கொற்றம் அடக்கிமார்க் கண்டேயற்குக்
கொழித்த அருள்கெழு கோமளத்தான்
குலாஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 7

664. அசுத்தவெம் மாயை யறக்கடிவோன்
அன்ப ரகத்தி லுறப்படி வோன்
விசுத்தமெய்க்ஞ் ஞான விலாசமுடை
விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
பசித்தழு ஞானசம் பந்தர்க்குத்தீம்
பாலொடு ஞானம் பரிந்தளித்தோன்
பசுத்துவ நீக்கும் பவித்திரத்தான்
பரிசறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 8

665. அறக்கள வேள்வி யவாவெகுளி
அழுக்காறு இனாச்சொலின் ஆற்றியதால்
மறக்கள வேள்வியா மாறுகொண்டு
மாமனைச் செற்ற ரமணேசன் எங்கோன்
மறைக்குல மாறனன் மாண்புறச்செய்
மகத்தின்மடை அவிப்பாகம் உணப்
பறைக்குல வேடம் பரித்தமனப்
பாங்கறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 9

666. நினைத்துக் கும்பீடு நிகழ்த்தும் அன்பர்
நெஞ்சிடை நின்று நிறைபதத்தான்
வினைத்துக்க மேவாமெய்க்ஞ் ஞானவெளி
விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
தனைத்தொக்கு முற்ற வளைத்துட்கொள்ளத்
தகுங்கோயி லொன்றுந் தனக்கின்றிமற்று
அனைத்துக்குந் தானேபே ராலயமாய்
அமர்வறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 10

667. எய்ப்பினில் வைப்பாய் எளியோங் களுக்கு
 எய்திய இன்னருள் எம்பெருமான்
 எப்பரி சோனென் றியாவருந்தேர்ந்து
 இயம்பொணாத் தேவ ரமணன் எங்கோன்
 கைத்தல ஆமல கம்கடுப்பக்
 கழல்வாய்க் கருத்தழிந் தார்கருத்துள்
 மெய்ப்பொரு ளுண்மை புலப்படுக்கும்
 விதமறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 11

668. அழுங்கி யடைந்தநல் லன்பர்பொல்லா
 அகந்தைக் கிழங்குஅகழ்ந்து ஆருயிரை
 விழுங்கி மகிழ்கூரும் வாள்விழியான்
 விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
 முழங்குறு முரிக் கடல்பிறவி
 முந்நீ ரிடும்பைஇம் முர்க்கனேற்குப்
 பழங்கதை ஆக்கிய பாடுயர்மெய்ப்
 பாங்கறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 12

669. மண்டவை ராக்கிய மாத்தவத்தீ
 மையத்து இருந்தொளிர் மெய்உடையான்
 விண்டஐ வாய விழைவுடையான்
 விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
 அண்டர்வை யத்தை யவா உறஇங்கு
 அடைந்துஎறிக் கின்ற அருட்கதிரால்
 கண்டவை கேட்டவை கற்பனையாக்
 கழிவறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 13

670. வாதரை நோக்கிநீர் யாவரென
 மடக்கி யடர்த்துத்தம் மர்மம்உணர்
 சோதனை யாம்ஆன்ம சாதனையில்
 துரத்திப் பரத்தில் இருத்தவல்லான்
 மீதல மாக விளங்குகுத்த
 விலாசத் துரிய விழுப்பதத்தான்
 ஆதர மிக்கஅருள் வினையாட்டு
 அறியவல்லார் எம்பிரான் ஆவாரே. 14

671. மதித்து வணங்கிய மாணடியார்
 மலரடிக் கீழ்இன்ப வாழ்வுபெற
 விதித்துமற் றுரை மிதிக்கும்பிரான்
 விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
 கதித்த படிதங் கருத்துஅகத்துக்
 கடுக உசாவிக் கழலெனும்மம்
 உதித்த இடத்தில் ஒடுங்கும்உயர்வு
 உறப்பெறுவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 15

672. தென்முக மாகத் திகழுமுகச்

சிற்பர யோகி சிவரமணன்
 சொன்முக மாகச் சொலப்படாமெய்த்
 துரியன் துவம்பத சோதனையால்
 பன்முக மாகப் படர்ந்துசிந்தும்
 பாவனை தம்அகத்து ஓர்முகமாம்
 தன்முக மாகத் தலைப்படுசச்
 சந்தச்சான்றோர் எம்பிரான் ஆவாரே. 16

673. அருளுரு வாய்பே ரந்தனான்
 அமர்கள் ஆருயிர்க் காப்பதற்கா
 இருளுறு கோல மிடற்றுஎம்பிரான்
 இறையோன்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
 மருள்அற மாணடி யார்மனத்தை
 வான்விழி யால்எறிந்து அச்சுதமெய்ப்
 பொருளுறு போதம் புலப்படுக்கும்
 பொற்பறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 17

674. விடியின ஞாயிற்று வான்விழியால்
 வெய்ய இருள்கெடுக் கும்பெருமான்
 குடிமுழு தானும் குருபரன்சீர்
 இறையோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
 படிநன் எனத்தான் பராமுகஞ்செய்
 யாது பயந்ததன் பார்வையினால்
 அடியன் அடைந்தஆன் மாநுபூதி
 அழகறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 18

675. நிரந்தரம் அன்பு நிகழ்த்துசிவ
 நேயர் கருத்திடை நின்றுஅகலான்
 இரந்த இரவலர்க்கு ஏற்றநல்கும்
 இறையோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
 சுரந்தகண் ணோக்க அருள்துணையால்
 சோகமோ கங்கெழு தொல்பிறவி
 அரந்தை அழிக்குஞ் சாநுபவத்து
 அழுந்துறுவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 19

676. பராசரர் தம்நல் பழங்குடியின்
 பண்புமேன் மேலும்மேம் பாடுபெற
 இராவண நெஞ்சர்க்கு அரும்பெருமான்
 இறையோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
 தராதல மீதொரு மானிடப்பூஞ்
 சட்டைமேல் சாத்திவந்து ஆண்டுகொண்டு
 பராவமு தாப்படி றேனைச்செய்த
 பரிசறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 20

677. துணிந்து மறைகளுஞ் சொல்லவொண்ணாத்
 தொல்புக ழான்பரஞ் ஜோதியைத்தான்
 மணந்த திருக்கோல வாழ்வுடையான்

வானோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
பணிந்து துதித்து நினைந்துஅடியேன்
பாக்கியத் தால்தலைப் பால்அணியா
அணிந்த அருட்சே வடிநிழல்கண்
அமைவறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 21

678. சொப்பனம் என்னத் துறந்துஉலகைத்
துரிய வெளியில் துயில் உணர்ந்த
விற்பனர் நெஞ்சில் விளங்கு ஒளியான்
விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
ஒப்பனை சேர்ந்த யுவதியரோடு
உடம்படு யோகத் துயிலுறும்இவ்
அற்பனை ஆண்ட அருட்பரிசே
அவாவுறுவார் எம்பிரான்ஆவாரே. 22

679. மதத்துத் திரிந்தஉன் மத்தனேனை
வான்விழி யோச்சி மடித்துஒழித்தான்
இதத்துக்கு உறைவிடம் என்னும்பிரான்
இறையோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
சதத்தைக் கருதிய தத்பரராய்ச்
சச்சிதா னந்த தயாபரன்சீர்ப்
பதத்துப் பணிவழி நின்றுஒழுகும்
பரிசறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 23

680. வெகுதுறை யாயபல் வேறுமதம்
மேவும் முடிபாய மெய்ப்பொருளான்
மிகுதறை வாழ்வை விளக்கவந்த
விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
நகைமுறு வற்கே நவையுறுபொய்ந்
நான்எனது என்ப நசித்தொளிர்மெய்த்
தகைபெறு மோன சமாதிநிலை
தாமறிவார் எம்பிரான்ஆவாரே. 24

681. சற்பனை யோஅயன் கற்பனையோ
தான்மலர்க்கு அன்பு தரிப்பதில்லை
மெய்ப்பனை எண்ண மொழிந்துமெய்யே
விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
கற்பனை முற்றுங் கடந்துஒளிர்பொன்
கழல்சே வடிக்குஒரு வேட்டுவக்கண்
ணப்பனது அன்பு ஆயிரத்து ஒருகூறு
ஆற்றவல்லார் எம்பிரான் ஆவாரே. 25

682. குழையுறும் அன்புமெய்க்ஞானமொடு
குறைவறப் பெற்றவர் பாக்கியர்காண்
விழையுறும் உள்ளத் தொழுகும்அருளான்
விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
உழையுறும் உள்ளம் கசிந்துருக

உடையான் அடியே உணர்ந்துஉணர்ந்து
மழையுறும் இன்னருள் வாரிவளம்
மடுத்திடுவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 26

683. ஆசைக் கவற்சிக்கு அவதிஇன்று என்று
அறிந்தும் அடியனேன் மூடமனம்
பாசக் கழிவுறப் பார்ப்பதன்று
பரத்தைப் புகழ்ச்சிபால் பாசத்தினால்
வேசற்று அடைந்தவர் வெவ்வினை தீர்
விண்ணோர்இறை ரம னேசன் எங்கோன்
நேசத்து அமிழ்ந்துதம் நெஞ்சுஉறைத்து
நிற்கவல்லார் எம்பிரான் ஆவாரே. 27

684. மயல்வண்ண மாம்மெய்ம் மறதியினால்
மடுத்த அனர்த்தம் ஒருங்குகெட
உயல்வண்ணம் ஓர்மொழி யால்உணர்த்தி
உறுதி பயக்கும் குருமணன்
இயல்வண்ண மாக இருந்தொளிர்தன்
எழில்வண்ணம் அன்றி யெதிர்ப்படுமற்று
அயல்வண்ணம் எல்லாம் அறக்கடிமெய்
அருள்வண்ணத்தார் எம்பிரான் ஆவாரே. 28

685. மூள்வினை யாதிய மும்மலத்தின்
முயக்கமெய் யன்பர்ப்பால் முற்றுமற
வாள்விழி யேதன் வயப்படையா
மாளச் செகுக்கு மதவலியோன்
வேள்வி அவிவேட்டார் ஆவிஅன்றி
வேறுஉக வாத ரமணன்எங்கோன்
கேள்வியின் அன்னோன் கிளரடிக்கீழ்க்
கிடந்தமைவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 29

686. நச்சத் தகுங்குண நாகரிகன்
நலிஅவிச் சைக்குமெய்ஞ் ஞானரவி
மிச்சப் பொருளாய் விளங்குசிவன்
விண்ணோர் இறைரம னேசன்எங்கோன்
மெச்சத் தகுந்த வியன்சிறப்பு
வேருன்றும் இல்லா வெறியரேனும்
பிச்சைப் பெருமான் பெரும்புகழைப்
பேணுவரேல் எம்பிரான் ஆவாரே. 30

687. சிறந்தமெய் அன்பர்க்குத் தேன்சுரக்கும்
தேவாதி தேவ ரமணன்அடிக்கு
அறந்தவருத நன் னெஞ்சினராய்
ஆற்றுந் தியானத்தால் அல்லிமுகை
திறந்த உளத்தில் அவன் சொருபம்
தேறத் தெளியத் திகழ்வதனை
அறிந்தமெய்ஞ் ஞானஅருட்செல்வருக்கு

ஆட்படுவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 31

688. கன்ம கலாபக் கடைவிரித்துக்
கருத்தத் துவத்தாற் கடைகெடாது
தன்ம சொருப தயாபரன்மெய்த்
தத்துவ ஞானி ரமணன் எங்கோன்
மன்மமாம் மாண்அடிச் சிந்தனையால்
வாதனை மாண்டு மனத்தியல்போய்
நின்மல ஞான நிறைவெளியாய்
நிகழ்வுறுவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 32

689. உவளகப் பள்ளி உறையுளமாம்
உமையோடு உவகை உறக்களிப்போன்
பவளத் தடவரை போலுமெய்யன்
பண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
அவலக் கவலைகை யாறுஅழுங்கல்
அருஉல கத்தை அவாவிஓடும்
சவலக் கருத்துச் சதாசிவமாச்
சாம்பதத்தார் எம்பிரான் ஆவாரே. 33

690. ஆவித் துருகுமெய் ஆர்வம்இல்லா
690. ஆவித் துருகுமெய் ஆர்வம்இல்லா
அடியேன் சொலும்மணி வாசகம்போல்
மேவிக் களித்த விருப்புடையோன்
விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
தாவிக் கடந்த தனிமுதலோன்
தனதா லயத்துத் தழைத்தொளிர்செங்
காவிக் கொடியின் கருத்தறிந்து
கடைப்பிடிப்பார் எம்பிரான் ஆவாரே. 34

691. வீண்தர்க் கத்து வெளிப்படாதான்
விண்ணோர்இறை ரமணேசன் எங்கோன்
தாண்டவ மாடச் சதுமறையும்
தமியனேன் சாற்றும் உவையும்அரங்கு
ஆண்டவன் தான்செய் அணிநிழற்கீழ்
அவாவி நமோரம னாயன
மாண்ட மனத்துஅபி மந்திரித்து
வைகுறுவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 35

692. போதங் கடந்துஉளப் புண்டரீகப்
போதில் பொலியுமெய்ப் பூரணமே
ஆதங்கம் செற்றுஅடி யார்க்கு அருளற்கு
அடைந்த அருள்வடி வைக்கருதி
வாதம் கடிந்து மனம்கடிந்து
மதஞ்சேர் அகந்தை மதிகடிந்து
பேதங் கடிந்து பிறங்கு பரப்
பிரம்மப்பெட்பார் எம்பிரான் ஆவாரே. 36

693. ஓட்ப முடைக்கூர் உணர்ச்சியர்தம்
உள்ளக் கிழியின் எழுதுஉருவம்
தட்ப முடைஉப சாந்திதரும்
தண்ணருள் ஜோதி பழுத்துஓழுகும்
கண்புலம் காணாக் கதிரொளிவேங்
கடன்கட் டழகில் கடுகளவே
விட்புல மிக்கமெய்க்ஞ் ஞானவெளி
மெய்யன் எழிலோ வியத்தக்கதே.

37

திருச்சிற்றம்பலம்

எறுழ்-கொல்லுகின்ற

மாமன்-தகைன்.

உவளகப்பள்ளி-அந்தபுரம்.